

עפ"ת 68509/02/23 - מדינת ישראל נגד גאורגי גלסטיין,

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

22/3/23

עפ"ת 68509-02-23 מדינת ישראל נ' גלסטיין
תיק חיצוני: 715585/2021

בפני **כבוד השופט מאזן דאוד**
המערכת

נגד
המשיב
גאורגי גלסטיין,

ב"כ המערכת: עו"ד הלא זועבי מפרקליטות מחוז חיפה - פלילי
ב"כ המשיב: עו"ד מוחמד גנאים ועו"ד טל אהרון

פסק דין

מבוא;

לפני ערעור המדינה על קולת העונש בגזר דינו של בית משפט לתעבורה בחדרה (כב' השופט אלכס אחטר), בתיק פ"ל 6889-10-21, מיום 31.1.23.

העובדות הצריכות לעניין;

1. המשיב הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירות של **נהיגה בקלות ראש**, בניגוד לסעיפים 62(2) + 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961 (להלן: "**הפקודה**"); **התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף**, בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "**התקנות**"), בצירוף סעיף 38(3) לפקודה; **עצירת רכב על גבי המדרכה**, לפי תקנה 72(א)(2) לתקנות, בצירוף סעיף 38(3) לפקודה ו**נהיגה תחת השפעה**, בניגוד לתקנה 26(2) לתקנות.
2. כתב האישום המתוקן עסק בתאונת דרכים אשר אירעה ביום 7.10.21. נטען כי המשיב נהג ברכבו, ברחוב הרברט סמואל בחדרה, ובהגיעו סמוך לבית מספר 47 עצר את רכבו כשחזיתו על המדרכה וחלקו האחורי על הכביש. המדרכה במקום ברוחב 5.6 מטר, במועד האירוע, ראות טובה וניתן להבחין בהולכי רגל ממרחק של 35 מטר. אותה עת, הלכו על המדרכה שתי הולכות רגל: גב' אסתר מסורי, ילידת 1989 שהייתה בהריון מתקדם וגב' עמנואלה זר, ילידת 1993.

3. עוד נטען כי המשיב נהג ברכב בקלות ראש, בהיותו תחת השפעת סמים מסוכנים או משכרים, העמיד רכבו על המדרכה, ללא שאבטח אותו והשאיר את הרכב בהילוך D מבלי שהפעיל את בלם היד. לאחר שקיבל לידיו שלט שהמתין לו, הרים המשיב את רגלו מדושת הבלם, הרכב החל לנוע לפנים והמשיב לחץ על דושת הגז במקום ללחוץ על דושת הבלם. כתוצאה מכך, הרכב האיץ לפנים, פגע עם חזיתו בהולכות הרגל והן נמחצו בין חזית הרכב לקיר החנות שבמקום (להלן: "**התאונה**").

4. כתוצאה מהתאונה נחבלו שתי הולכות הרגל חבלות של ממש. גב' אסתר פונתה במצב לא יציב לחדר הטראומה, נותחה ניתוח קיסרי חירום, במהלכו נזקקה ל-4 מנות דם ו-3 מנות FFP. לאחר מכן נצפו קרעים בכבד והיא הוחזרה לחדר הניתוח. למחרת נזקקה לניתוח נוסף בבטנה במהלכו בוצעה כריתת כיס מרה ותיקון של 3 מקורות דלף מרתי. גב' אסתר הורדמה והונשמה עד לתאריך 09.10.21. בנוסף, נגרמו לה חתכים בפניה שנתפרו, שבר ופצעים בידה הימנית והיא גובסה ואושפזה במחלקה הכירורגית מתאריך 10.10.21. בנה התינוק של הגב' אסתר יולד כאמור בניתוח קיסרי חירום כאשר לאחריו הועבר במייד לעמדת חימום ונזקק לסיוע נשימתי בתוספת חמצן למשך 5 ימים והוזן דרך הוריד. בנוסף, נמצא בגופו נוזל חופשי בכמות קטנה מסביב לטחול, כבד מוגדל ורושם לאוויר בדרכי מרה והוא נותר מאושפז בפגייה.

להולכת הרגל השנייה - גב' עמנואלה זר נגרם שבר בעצם הבריח והיא שוחררה עם מתלה לצורך המשך מעקב ושקילת טיפול ניתוחי בהמשך.

כמו כן, כתוצאה מהתאונה ניזוק הרכב ונגרם נזק לחלון הראווה/קיר החנות "צילום אירועים".

5. תחילה, כפר המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות ולאחר שנשמעו עדי התביעה הנוגעים לעניין לקיחת בדיקת הדם ומומחי המעבדה, הודיעו הצדדים ביום 19.10.22 כי הגיעו להסכמה לפיה המשיב יחזור בו מכפירתו, יודה ויורשע בכתב האישום המתוקן, באופן שתחת עבירת נהיגה בשכרות יואשם המשיב בעבירת נהיגה תחת השפעת סמים מסוכנים או משכרים. עוד הוסכם כי העוררת תחזור בה מטענתה ביחס לכוונתה לחילוט הרכב שיוחזר למשיב. עוד יצוין כי לא גובשה בין הצדדים הסכמה עונשית.

6. בית משפט קמא התיר למשיב לחזור בו מכפירתו, הרשיע אותו בעובדות כתב האישום המתוקן ולבקשת הסנגור, בטרם הטיעונים לעונש, הופנה המשיב אל הממונה על עבודות שירות לקבלת חוות דעת בעניינו.

7. בדיון מיום 6.12.22 שנועד לשמיעת טיעונים לעונש, נשמעו דברי שתי הולכות הרגל שנפגעו מהתאונה והוגשו מסמכיהן הרפואיים. שתי הנפגעות העידו לעניין השלכות התאונה הקשות על תפקודן הפיזי, הקוגניטיבי והנפשי. מנגד, מטעם המשיב העידה אשתו שביקשה סליחה מנפגעות התאונה ותיארה את הטראומה שעובר המשיב והמשפחה בעקבות התאונה והשלכות התאונה על חיי המשפחה. כן המשיב מצדו הביע צער על מעשיו והשלכות התאונה על הנפגעות.

8. ביום 14.11.22 התקבלה חוות דעת הממונה לפיה המשיב נמצא מתאים לעבודות שירות.

גזר הדין

9. בית משפט קמא עמד על חומרת העבירות שבוצעו והערכים המוגנים שנפגעו; על העובדה שהמשיב נהג תחת השפעת סמים או משכרים, בקלות ראש, עצר את רכבו על גבי המדרכה וגרם לתאונה בה נפגעו שתי הולכות הרגל. בית משפט קמא קבע כי רמת רשלנותו של המשיב מעל הרף הבינוני ונושקת לקצוה התחתון של

הרף העליון ובהמשך קבע כי רשלנותו הרגעית של המשיב מובילה למסקנה כי הוא נהג ברמת רשלנות גבוהה.
10. בשל האמור ובהתחשב בפגיעות החמורות שנגרמו לנפגעות התאונה, קבע בית משפט קמא, כי מתחם העונש ההולם הינו החל מ- 3 חודשים בפועל לביצוע בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל ותקופת פסילה בין 18-74 חודשים וזאת לצד ענישה נלווית.

11. בבוא בית משפט קמא לקבוע את העונש הראוי בגדרי המתחם, הוא התחשב לקולה בהודאתו של המשיב במהלך שמיעת הראיות והחיסכון בזמן השיפוט לאחר שוויתר על עדים רבים; כן התחשב בהודאתו באחריות לתאונה ולנזקיה והתרשמותו שהמשיב אכן מצר מאוד על השלכות התאונה הקשות על הנפגעות.

12. מנגד, שקל בית משפט קמא לחומרה את הפגיעות הקשות שנגרמו לנפגעות התאונה, רמת הרשלנות, עברו התעבורתי והעובדה שהמשיב בחר לנהוג תחת השפעת סם. על כן, סבר בית משפט קמא כי אין זה נכון להטיל על המשיב צו של"צ בלבד, מאחר והדבר לא ישקף את חומרת מעשיו. בימ"ש קמא החליט להטיל עונש מאסר לביצוע בעבודות שירות ברף האמצעי של המתחם שצוין ותקופת פסילה משמעותית.

13. לאור זאת, הטיל בית משפט קמא על המשיב 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים; פסילה בפועל מלנהוג לתקופה של 48 חודשים שתחושב ממועד פסילתו שהינו 7.10.21; פסילה על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך 5,000 ש"ח ופיצוי לגב' אסתר בסך של 15,000 ₪ ולגב' עמנואלה בסך של 5,000 ₪.

טענות הצדדים

14. לגישת המערערת, שגה בית משפט קמא עת לא ייחס את החומרה הראויה לעבירות בהן הורשע המשיב והסתפק בהטלת העונשים שהוטלו; בכך שלא נתן ביטוי הולם בענישה לקביעתו בגזר הדין כי המשיב נהג כשהוא תחת השפעת סם מסוכן וכי רשלנותו הינה ברמה גבוהה.

15. עוד טענה המערערת כי שגה בית משפט קמא עת לא ייחס משקל הולם לעברו התעבורתי של המשיב שלחובתו 18 הרשעות קודמות לרבות שתי תאונות דרכים, שבאחת מהן גרם לחבלות של ממש. בנוסף טענה המערערת כי שגה בית משפט קמא עת נמנע מהטלת רכיב מאסר בפועל של ממש והסתפק בעונש של מאסר בעבודות שירות ותקופת פסילה, שאינו משקף את חומרת העבירות ולא נותן ביטוי לסיכון שיצר המשיב בהתנהגותו חסרת האחריות וחסרת שיקול הדעת שגרמה לתוצאה כה טראגית וקשה.

16. לטענת המערערת, העונש שהוטל סוטה לקולה מרמת הענישה המתחייבת בנסיבות דן ואין בו כדי להרתיע את המשיב והאחרים. לכן ביקשה המערערת לקבל את הערעור ולהטיל על המשיב עונש מאסר בפועל ופסילת רישיון נהיגה לתקופה ארוכה.

17. מנגד, בדיון שהתקיים בפניי, טען הסנגור המלומד כי מבלי להקל ראש עם חומרת המעשה ותוצאותיו, יש

לדחות את הערעור. הסנגור סמך את ידיו על מסקנותיו של בית משפט קמא וטען שהעונש אף מחמיר והזכיר את ההלכה לפיה ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בקביעת העונש אלא במקרים חריגים.

18. הסנגור ציין כי המערערת טענה בפני בית משפט קמא כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות העניין נע בין מאסר לתקופה קצרה ועד ל- 24 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים כאשר ביקשה למקם את המשיב בשליש האמצעי של המתחם (הרף הבינוני) ובסופו של יום הטיל בית משפט קמא עונש שעומד בקנה אחד עם עתירת המערערת ולכן לטעמו של הסנגור, תמוהה שהמערערת במסגרת הערעור דנן טוענת שהיה מקום להחמיר עם המשיב מעבר לעונש שהוטל.

19. הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות של המשיב וציין כי עסקין במשיב צעיר, חתן טרי, שעברו הפלילי נקי ומעולם לא ריצה מאסרים קודמים ולא מאסרים מותנים ושליחתו למאסר בתיק זה מהווה ענישה לא מדתית הנוגדת לעקרון המנחה שלפיו הענישה צריכה להיות מדורגת לפסיקה. אשר להרשעותיו הקודמות בתעבורה ציין הסנגור כי ביחס לשתי תאונות הדרכים קודם, המשיב הביע חרטה כנה ואמתית והצטער מאוד על התאונה ותוצאותיה וכי בעקבות התאונה המשיב נעצר מאחורי סורג ובריש למשך 9 ימים ולאחר מכן שוחרר למעצר בית מלא לתקופה של שנה ו- 3 ימים והקפיד לשמור על הכללים ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים. עוד הפנה הסנגור לפסיקה וטען כי גזר דינו של בית משפט קמא מנומק מפורט היטב והעונש הינו שקול ולכן ביקש לדחות את הערעור.

דין והכרעה:

20. לאחר שעיינתי בגזר הדין של בית משפט קמא ובכל החומר הרלוונטי ושמעתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות ולהלן נימוקי.

21. הלכה היא כי ערכאת הערעור לא תיטה להתערב בעונש שנגזר על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים בהם טעתה הערכאה הדיונית טעות ממשית או שגזרה עונש חריג באופן קיצוני ממתחם הענישה המקובל בנסיבות דומות (ראו: ע"פ 5057/06 **אגבאריה נ' מדינת ישראל** (3.5.07); ע"פ 9097/05 **מדינת ישראל נ' ורשילובסקי** (3.7.06); ע"פ 3091/08 **טרייגר נ' מדינת ישראל** (29.2.09)).

המקרה שבפניי אינו נופל לגדרם של המקרים המצדיקים התערבות ערכאת הערעור שכן לא מצאתי כי העונש שנגזר על המשיב חורג ממתחם הענישה המקובל במקרים דומים.

22. אין צורך להכביר במילים באשר למסוכנות הטמונה בביצוע העבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים שגרמה לתאונת דרכים עם חבלות גוף קשות:

"אין ספק, שהמדובר בעניינו בנהיגה מסוכנת ברכב תוך זלזול במשתמשים אחרים בדרך. אין המדובר בטעות אנוש, ואין המדובר בגורמים חיצוניים שתורמו לקרות תאונה. בפנינו מקרה מובהק של נטילת הגה מכונית על ידי מי שיודע ומרגיש שהוא נמצא תחת השפעת משקאות משכרים, מצב אשר אינו מאפשר לו נהיגה בטוחה ברכב, ובכך הוא נוטל על עצמו סיכון של פגיעה באחרים. עניינו, איפוא, בעבירה חמורה

אשר תוצאותיה חמורות. רבות נאמר ונכתב על ריבוי תאונות הדרכים ועל חובתו של בית המשפט לתרום את חלקו להדברת הנגע של תאונות אלה. ובפרט, באותם מקרים כשהנהיגה היא פרי התנהגות מופקרת של לקיחת סיכונים, אשר תוצאותיה קשות וכרוכות בקטילת חיי אדם או בפגיעה חמורה באחרים" - (ע"פ 3152/93 זיו פרידמן נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (28.2.94)).

23. גם באשר לעבירות תעבורה המובילות לתאונות דרכים בהן נגרמות חבלות של ממש, כבר קבע בית המשפט העליון כי:

"מערכת המשפט נתקלת בהרוגים ובפצועים של תאונות הדרכים הן בתחום הפלילי והן בתחום האזרחי, ומדי שנה מוגשות בבתי המשפט לערכאותיהם השונות אלפי תביעות על נזקי גוף שנגרמו כתוצאה מתאונות דרכים. מקומו של בית המשפט במלחמת החורמה נגד תופעה קשה זו לא נפקד, ועליו להמשיך להירתם ולהרים תרומתו למען מאבק עיקש זה, בין היתר באמצעות הדאגה לענישה הולמת, אשר תסייע להגברת המודעות בדבר המחיר הכרוך בהפרת כללי ההתנהגות על הכביש" - (ע"פ 2247/10 שלום ימיני נ' מדינת ישראל, (12.1.11); כן ראו גם רע"פ 2564/12 קרני נ' מדינת ישראל (24.6.12)).

24. אשר למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים של תאונות שנגרמו ברשלנות גבוהה ושאינן בנס לא הסתיימו בקיפוח חיי אדם אפנה לרע"פ 3764/05 בן זויה נ' מדינת ישראל, (21.4.05):

"במקרים של גרימת חבלות אשר אך כפשע ביניהן לבין גרימת מוות, יש הצדקה להקיש מן העונש המינימאלי הקבוע במקרה של גרם מוות ברשלנות תוך שימוש ברכב - הוא עונש של שישה חודשי מאסר בפועל, לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה - ולגזור עונש מאסר בפועל. העובדה כי לעיתים הקלו בתי-המשפט המחוזיים בעונשם של עבריינים שהורשעו בגרימת חבלות וביטלו עונשי מאסר בפועל אשר נגזרו עליהם, אין בה כדי ללמד על רמת הענישה המקובלת. אדרבא, בית-משפט זה חזר והזהיר את בתי-המשפט המחוזיים לא אחת כי אל להם להקל בעונשם של עברייני תנועה." - (שם, פסקה 5).

25. עיון בפסיקה מלמד כי מדיניות הענישה הנוהגת לגבי עבירות תעבורה במקרים דומים בהם נגרמו חבלות קשות, כתוצאה מהתנהגות שאופיינה ב "רף רשלנות גבוהה", מחייבת הטלת עונשי מאסר בפועל - ראו והשוו רע"פ 458/15 מחבוב נ' מדינת ישראל (22.1.15); רע"פ 8765/09 כלפון נ' מדינת ישראל (20.1.10). בהתאם לכך, הוטלו על נהגים בנסיבות דומות עונשי מאסר בפועל העולים על שישה חודשים - (ראו למשל: רע"פ 1583/14 יאיר שמיר נ' מדינת ישראל (11.3.14)).

זאת ועוד במקרים דומים של נהיגה רשלנית ברף הגבוהה שגרמה חבלה של ממש הוטלו עונשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות - ראו והשוו רע"פ 133/14 אלינור בוארון נגד מדינת ישראל (4.2.14); עפ"ת (חי') 21727-08-14 אזולאי נגד מדינת ישראל (5.10.14); עפ"ת (חי') 65804-11-20 מדינת ישראל נגד אלקובי (10.12.20); כן ראו רע"פ 3972/19 צביה קנטור גוז נגד מדינת ישראל (17.6.19) (להלן: "קנטור"), שם דובר על רשלנות גבוהה בתאונת דרכים קשה שגרמה לחבלות של ממש למספר נפגעים והוטל על הנאשם צו של"צ ופסילה בפועל של 32 חודשים לצד מאסר מותנה וקנס. באותו מקרה קבע בית משפט העליון כי "העונש שנגזר על המבקשת איננו סוטה ממדיניות הענישה המקובלת והראויה במקרים דומים, ובוודאי שאינו סוטה ממנו במידה ניכרת" - כן ראו לעניין זה והשוו: רע"פ 8765/09 כלפון נגד מדינת ישראל (20.1.10).

26. לאור האמור לעיל, במקרה דנן בו עסקינן, בנהיגה תחת השפעת סמים, ברף רשלנות גבוהה ובחבלות הקשות

שנגרמו לנפגעות, כן בשים לב למדיניות הענישה אני סבור כי העונש שהוטל על המשיב אינו חורג כל עיקר ממדיניות הענישה המקובלת והראויה במקרים דומים והעיקר בוודאי שאינו סוטה ממנה במידה ניכרת, שמצדיקה התערבות בית המשפט בערכאת הערעור - רע"פ 6579/12 אוחיון נגד מדינת ישראל (9.9.12); כן ראו עניין קנטור.

27. בית משפט קמא לקח בחשבון, כשיקולים לחומרה, את הפגיעות החמורות שנגרמו לנפגעות התאונה, ורמת רשלנותו של המשיב ברף הגבוהה ומנגד כשיקולים לקולא התחשב בהודאתו של המשיב, לקיחת אחריות והבעת חרטה וצער ובסופו של יום הטיל על המשיב מאסר בפועל של 9 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, שהינו ברף האמצעי של מתחם הענישה שקבע ואשר תואם את מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים ולצד זאת הטיל על המשיב פסילה בפועל של 48 חודשים, זאת לצד ענישה נלוות של קנס ופיצוי לנפגעות, כך שבית משפט קמא ערך איזון ראוי בין השיקולים הנוגדים והעונשים שהטיל על המשיב משקפים איזון ראוי זה.

28. נוכח כל האמור לעיל, דין הערעור להידחות.

29. היה וניתן צו עיכוב ביצוע גזר הדין, בטל בזה הצו.

30. הואיל והמועד לתחילת ריצוי עבודות השירות חלף זה מכבר, בהתאם לחוות דעתו של הממונה, הרי מתבקש הממונה לתאם עבור המערער מועד חילופי לתחילת ריצוי עבודות השירות.

54678313 עותק מפסק הדין ישלח לממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, כ"ט אדר תשפ"ג, 22 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.